

Predmet C-435/22 PPU**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

1. srpnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Oberlandesgericht München (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

21. lipnja 2022.

Stranke u postupku:

Generalstaatsanwaltschaft München

HF

Predmet glavnog postupka

Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Interpol – Crvena tjeralica – Uhićenje državljanina treće zemlje u državi članici na temelju crvene tjeralice – Zahtjev za izručenje koji je podnijela treća država koja je tražila izdavanje crvene tjeralice – Osuđujuća presuda koja je u drugoj državi članici već izrečena za djela o kojima je riječ – *Ne bis in idem* – Sporazum o izručenju između države članice u kojoj je izvršeno uhićenje i treće države koja je podnijela zahtjev za izručenje

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, članak 267. prvi stavak

Prethodno pitanje

Treba li članak 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koja je potpisana 19. lipnja 1990. u Schengenu, u vezi s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da se tim

odredbama protivi to da tijela države stranke te konvencije i države članice Unije izruče državljanina treće zemlje koji nije građanin Unije u smislu članka 20. UFEU-a trećoj državi ako je protiv dotične osobe u drugoj državi članici Europske unije već pravomoćno okončan sudski postupak za ista djela na koja se odnosi zahtjev za izručenje, a pripadajuća je presuda izvršena, te ako je odluka o odbijanju izručenja te osobe trećoj državi moguća samo na način da se prihvati povreda bilateralnog ugovora o izručenju sklopljenog s tom trećom državom?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. (u daljnjem tekstu: CISA)

Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)

Navedene nacionalne odredbe

Auslieferungsvertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und den Vereinigten Staaten von Amerika vom 20. Juni 1978 (Ugovor o izručenju između Savezne Republike Njemačke i Sjedinjenih Američkih Država od 20. lipnja 1978., u daljnjem tekstu: Ugovor o izručenju između Njemačke i SAD-a) u vezi s Dodatkom ugovoru od 21. listopada 1986. (u daljnjem tekstu: Dodatak ugovoru) i Drugim dodatkom ugovoru od 18. travnja 2006. (u daljnjem tekstu: Drugi dodatak ugovoru)

Članak 8. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a glasi:

„Izručenje se neće dopustiti ako su nadležna tijela države kojoj je podnesen zahtjev za izručenje već pravomoćno oslobodila ili osudila okrivljenika za kazneno djelo zbog kojeg se traži izručenje.”

Sažet prikaz činjenica i postupka

- 1 Osoba HF privremeno je uhićena 20. siječnja 2022. u Njemačkoj i otad se nalazi u pritvoru. To je uhićenje izvršeno na temelju crvene tjeralice koju je izdao Interpol na zahtjev Sjedinjenih Američkih Država zato što je osoba HF od rujna 2008. do prosinca 2013. počinila razna kaznena djela (dogovaranje radi sudjelovanja u korumpiranim zločinačkim udruženjima i dogovaranje radi počinjenja bankovnih prijevara i prijevara s pomoću telekomunikacijskih uređaja na temelju glave 18. članka 1962. točke (d) i glave 18. članka 1349. U.S. Codea (Zakonik SAD-a)).
- 2 Dopisom od 25. siječnja 2022. američka tijela dostavila su uhidbeni nalog Saveznog okružnog suda Sjedinjenih Američkih Država za okrug Columbia od 4. prosinca 2018. u vezi s optužnicom velike porote Saveznog suda Sjedinjenih

Američkih Država za okrug Columbia od 4. prosinca 2018. Američka tijela dostavila su 17. ožujka 2022. dokumentaciju za izručenje.

- 3 Na zamolbu suda koji je uputio zahtjev i Generalstaatsanwaltschafta München (Glavno državno odvjetništvo u Münchenu, Njemačka) slovenska tijela dostavila su sljedeće informacije:

presudom Okrožnog sodišča v Mariboru (Okružni sud u Mariboru, Slovenija) od 6. srpnja 2012., koja je pravomoćna od 19. listopada 2012., osoba HF osuđena je za kazneno djelo „napada na informacijski sustav” u skladu s člankom 221. stavkom IV. u vezi s člankom 221. stavkom II. KZ-a-1 (slovenski Kazneni zakonik), koje je počinila od prosinca 2009. do lipnja 2010., na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri mjeseca, pri čemu je izrečena kazna zatvora zamijenjena s 480 sati rada za opće dobro. Osoba HF u cijelosti je izvršila rad za opće dobro do 25. lipnja 2015.

Rješenjem od 23. rujna 2020. Okrožno sodišče v Kopru (Okružni sud u Kopru, Slovenija) odbilo je zahtjev da se okrivljenik izruči Sjedinjenim Američkim Državama radi kaznenog progona jer je Okrožno sodišče v Mariboru (Okružni sud u Mariboru) već pravomoćno okončalo sudski postupak za djela počinjena do lipnja 2010. koja se navode u zahtjevu za izručenje. Ne postoji sumnja da su nakon lipnja 2010. počinjena druga djela navedena u zahtjevu za izručenje. To je rješenje potvrđeno rješenjem Višjeg sodišča v Kopru (Visoki sud u Kopru, Slovenija) od 8. listopada 2020. koje je postalo pravomoćno.

- 4 Zahtjev za izručenje koji su Sjedinjene Američke Države uputile slovenskim tijelima i kažnjiva djela koja se navode u tom zahtjevu, a o kojima su odlučivali Okrožno sodišče v Kopru (Okružni sud u Kopru) i Višje sodišče v Kopru (Visoki sud u Kopru), te dokumentacija kojom sud koji je uputio zahtjev raspolaže na temelju zahtjeva za izručenje koji su Sjedinjene Američke Države uputile Saveznoj Republici Njemačkoj odnose se na ista kažnjiva djela. Osim toga, djela za koja je Okrožno sodišče v Mariboru (Okružni sud u Mariboru) okončalo sudski postupak istovjetna su djelima iz zahtjeva za izručenje koji je u ovom postupku upućen Saveznoj Republici Njemačkoj, i to u dijelu u kojem se navode kaznena djela počinjena do lipnja 2010.
- 5 Osoba HF srpski je i kosovski državljanin. Dotična osoba tvrdi da je u trenutku uhićenja u Njemačkoj boravila u Sloveniji te je kod sebe imala valjanu srpsku putovnicu, slovensku dozvolu boravka izdanu 3. studenoga 2017. koja je istekla 3. studenoga 2019. i kosovsku osobnu iskaznicu. Slovenska tijela odbila su 2020. zahtjev te osobe za produljenje slovenske dozvole boravka.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 6 Odluka o dopuštenosti izručenja osobe HF Sjedinjenim Američkim Državama za djela počinjena do lipnja 2010. koja joj se stavljaju na teret u uhidbenom nalogu

Saveznog okružnog suda za okrug Columbia od 4. prosinca 2018. u vezi s optužnicom velike porote Saveznog suda za okrug Columbia od 4. prosinca 2018. ovisi o prethodnom pitanju.

- 7 Sud nije odgovorio na to pitanje u presudi od 12. svibnja 2021., Bundesrepublik Deutschland (Interpolova crvena tjeratica) (C-505/19, EU:C:2021:376) jer se ovaj postupak od tog predmeta razlikuje po tome što: osoba HF nije građanin Unije i nije riječ o privremenom uhićenju na temelju Interpolove tjeralice, nego o formalnom zahtjevu za izručenje koji su Sjedinjene Američke Države uputile Saveznoj Republici Njemačkoj nakon što je osoba HF uhićena u Njemačkoj na temelju Interpolove crvene tjeralice.
- 8 U skladu s bilateralnim sporazumima između Savezne Republike Njemačke i Sjedinjenih Američkih Država, pravna situacija je sljedeća: izručenje osobe HF temelji se na Ugovoru o izručenju između Njemačke i SAD-a u vezi s Dodatkom ugovoru i Drugim dodatkom ugovoru. Sjedinjene Američke Države dostavile su dokumentaciju potrebnu u skladu s člankom 14. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a.
- 9 U skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a, u vezi s člankom 1. točkom (a) Dodatka ugovoru, izručenje se može izvršiti za kaznena djela koja su kažnjiva u skladu s pravom obiju država. Kažnjivost ponašanja koje se osobi HF stavlja na teret u skladu s pravom SAD-a osobito proizlazi iz dostavljenih saveznih zakona SAD-a, odnosno glave 18. članaka 1344., 1349., 1963.(a), 1962. i 1349. Ponašanje koje se osobi HF stavlja na teret kažnjivo je i u skladu s njemačkim pravom, odnosno u skladu s člancima 129., 303.b i 202.c Strafgesetzbucha (Kazneni zakonik).
- 10 Mogućnost izručenja proizlazi iz članka 2. stavka 2. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a. U skladu s pravom SAD-a, za ta kaznena djela može se izreći kazna zatvora u trajanju od 20 odnosno 30 godina, a u skladu s njemačkim pravom može se izreći kazna zatvora između dvije godine i 10 godina.
- 11 Što se tiče dopuštenosti izručenja, ne postoje ni prepreke izručenju. Konkretno, ako se ne uzmu u obzir prethodna pitanja, u skladu s člankom 8. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a, nijedna prepreka izručenju ne proizlazi iz činjenice da je protiv osobe HF presudom Okrožnog sudišća v Mariboru (Okružni sud u Mariboru) od 6. srpnja 2012. već pravomoćno okončan sudski postupak i da je izvršena izrečena kazna za jedan dio kaznenih djela, odnosno za djela počinjena do lipnja 2010. na koja se odnosi zahtjev za izručenje o kojem je riječ.
- 12 Naime, u skladu s nedvosmislenim tekstom, izručenje se protivi načelu *ne bis in idem* samo ako su nadležna tijela države kojoj je podnesen zahtjev za izručenje, dakle u ovom slučaju Savezne Republike Njemačke, pravomoćno okončala sudski postupak protiv okrivljenika.
- 13 Zbog te posebne međunarodne ugovorne odredbe nije moguće ni tumačenje na način da se to odnosi i na osuđujuće presude izrečene u državama članicama

Unije. Osim toga, Savezna Republika Njemačka i Sjedinjene Američke Države pristale su u okviru pregovora o bilateralnom ugovoru iz 1978. na to da odluke donesene u trećim državama neće biti prepreka izručenju.

- 14 Nemogućnost tumačenja članka 8. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a proizlazi i iz toga što u Drugom dodatku ugovora, na temelju kojeg je bilateralni Ugovor o izručenju između Njemačke i SAD-a usklađen sa Sporazumom o izručenju između Unije i Sjedinjenih Američkih Država od 25. lipnja 2003. koji je služio kao okvirni ugovor, nije donesena nijedna posebna odredba o proširenju zabrane dvostrukog kažnjavanja na sve države članice Unije i nije izmijenjen članak 8. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a.
- 15 Nadalje, prema sudskoj praksi Bundesverfassungsgerichta (Savezni ustavni sud, Njemačka), ne postoji ni nijedno opće pravilo međunarodnog običajnog prava i stoga ni nijedan minimalni standard međunarodnog prava u području ljudskih prava koje bi imalo svojstvo kogentnog međunarodnog prava, u skladu s kojim načelo zabrane dvostrukog kažnjavanja treba uzeti u obzir i u pogledu osuđujućih presuda izrečenih u trećim državama.
- 16 Međutim, postavlja se pitanje zahtijeva li se člankom 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e da Savezna Republika Njemačka ne smije izručiti osobu HF Sjedinjenim Američkim Državama za kaznena djela za koja je Okružno sodišće v Mariboru (Okružni sud u Mariboru) okončalo sudski postupak, odnosno za djela iz zahtjeva za izručenje o kojem je riječ u ovom slučaju koja su počinjena do lipnja 2010., uključujući i taj mjesec.
- 17 Ispunjeni su uvjeti iz članka 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e. Te odredbe nisu povezane s građanstvom Unije, odnosno s državljanstvom određene države članice.
- 18 Prema sudskoj praksi Suda, privremeno uhićenje osobe za kojom je na zahtjev treće države Interpol objavio crvenu tjeralicu može predstavljati kazneni progon u smislu članka 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e (vidjeti presudu od 12. svibnja 2021., Bundesrepublik Deutschland (Interpolova crvena tjeratica), C-505/19, EU:C:2021:376). Isto tako, kaznenim progonom u smislu članka 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e treba smatrati odluku o dopuštenosti izručenja koja prilikom provedbe dovodi do predaje okrivljenika trećoj državi radi kaznenog progona.
- 19 U slučaju odluke o dopuštenosti toga da se državljanin treće zemlje koji je uhićen u jednoj državi članici izruči Sjedinjenim Američkim Državama riječ je i o provedbi prava Unije u smislu članka 51. Povelje. Naime, to se u svakom slučaju odnosi na Sporazum o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država od 25. lipnja 2003. (SL 2003., L 181, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 10.) (u daljnjem tekstu: Sporazum o izručenju između Unije i SAD-a). Taj je sporazum prenesen u njemačko pravo

Drugim dodatkom ugovoru te stoga u okviru primjene prava treba uzeti u obzir temeljna prava iz Povelje.

- 20 Osim toga, osoba HF imala je u trenutku uhićenja pravo na slobodno kretanje u skladu s člankom 20. stavkom 1. CISA-e u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL 2016., L 77, str. 1.) te u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL 2018., L 303, str. 39.) jer je kao srpski državljani bila izuzeta od obveze posjedovanja vize. Prilikom primjene članka 20. CISA-e, u vezi s prethodno navedenim uredbama, u okviru primjene prava također treba uzeti u obzir temeljna prava iz Povelje.
- 21 Postavlja se pitanje dovodi li ispunjenje uvjeta iz članka 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e do toga da se državljani treće zemlje ne smije izručiti Sjedinjenim Američkim Državama koje nisu ni država stranka CISA-e ni država članica Unije.
- 22 Točno je da je Sud u presudi od 12. svibnja 2021., Bundesrepublik Deutschland (Interpolova crvena tjeratica) (C-505/19, EU:C:2021:376), presudio da članak 54. CISA-e i članak 21. stavak 1. UFEU-a, u vezi s člankom 50. Povelje, treba tumačiti na način da im se ne protivi privremeno uhićenje osobe za kojom je na zahtjev treće države Interpol objavio crvenu tjeraticu, koje provedu tijela države stranke CISA-e, osim ako se pravomoćnom sudskom odlukom donesenom u državi stranci tog sporazuma odnosno državi članici utvrdi da je protiv te osobe već pravomoćno okončan sudski postupak u državi stranci navedenog sporazuma odnosno državi članici za ista djela kao što su to ona na kojima se temelji navedena crvena tjeratica (vidjeti t. 122.).
- 23 Međutim, Sud je u svrhu obrazloženja svoje odluke uvijek upućivao na pravo na slobodno kretanje u smislu članka 21. UFEU-a koje je osoba, njemački državljani, za kojom je izdana crvena tjeratica imala u tom postupku. Kao srpski državljani, osoba HF ne ostvaruje pravo na slobodno kretanje u skladu s člankom 21. stavkom 1. UFEU-a jer nije građanin Unije.
- 24 S druge strane, ta je osoba imala pravo na slobodno kretanje u skladu s člankom 20. CISA-e. Stoga, prethodno treba i incidentalno ispitati primjenjuju li se načela koja je Sud utvrdio u svojoj presudi od 12. svibnja 2021., Bundesrepublik Deutschland (Interpolova crvena tjeratica) (C-505/19, EU:C:2021:376) u pogledu prava na slobodno kretanje u smislu članka 21. UFEU-a i na pravo na slobodno kretanje u smislu članka 20. stavka 1. CISA-e.
- 25 Osim toga, prethodno navedena presuda odnosila se na zahtjev za privremeno uhićenje na temelju Interpolove crvene tjeralice. Suprotno tomu, u ovom je

slučaju riječ o formalnom zahtjevu za izručenje koji je podnesen nakon što je dotična osoba uhićena u jednoj državi članici na temelju Interpolove crvene tjeralice.

- 26 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, na prethodno pitanje treba odgovoriti na način da se članku 54. CISA-e u vezi s člankom 50. Povelje u ovom slučaju ne protivi izručenje osobe HF Sjedinjenim Američkim Državama jer treba poštovati obvezu međunarodnog prava koju Savezna Republika Njemačka ima prema Sjedinjenim Američkim Državama i koja se odnosi na to da treba izručiti okrivljenika.
- 27 Točno je da se članak 351. prvi stavak UFEU-a ne primjenjuje izravno jer je Ugovor o izručenju između Njemačke i SAD-a, u skladu s člankom 34. stavkom 2. Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a, stupio na snagu tek 30. srpnja 1980. i stoga su ga Savezna Republika Njemačka i Sjedinjene Američke Države sklopile nakon 1. siječnja 1958.
- 28 S druge strane, sud koji je uputio zahtjev slaže se sa stajalištem koje se zastupa u pravnoj teoriji, u skladu s kojim se članak 351. prvi stavak UFEU-a primjenjuje na sporazume koje je država članica sklopila nakon 1. siječnja 1958., ali koji se odnose na područje za koje je Unija na temelju proširenja nadležnosti postala nadležna tek naknadno, a država članica prilikom sklapanja ugovora objektivno nije mogla predvidjeti prijenos nadležnosti. Koliko je poznato, Sud dosad nije odlučivao o tom pitanju.
- 29 Schengenski sporazum sklopljen je 14. lipnja 1985., a CISA 19. rujna 1990., te je stoga očito da su stupili na snagu tek nakon 30. srpnja 1980. Schengenski sporazum unesen je u zakonodavstvo Unije tek Ugovorom iz Amsterdama 1997. te stoga isto nakon 30. srpnja 1980. Međutim, Savezna Republika Njemačka 1978. i 1980. nije mogla predvidjeti da će Europska unija postati nadležna za pitanja načela *ne bis in idem* koje se primjenjuje na razini cijele Unije, odnosno za pitanja policijske i pravosudne suradnje u području kaznenog prava.
- 30 Naknadne izmjene u Prvom dodatku ugovoru ništa ne mijenjaju u tom pogledu. Naime, s jedne strane, Prvi dodatak ugovoru nije bitan novi pregovor u pogledu Ugovora o izručenju između Njemačke i SAD-a, a s druge strane, Prvi dodatak ugovoru stupio je na snagu već 11. ožujka 1993. i stoga također u trenutku u kojem se još nije moglo predvidjeti da će Europska unija postati nadležna za odgovarajuća pravna područja.
- 31 Drugim dodatkom ugovoru Savezna Republika Njemačka prenijela je samo Sporazum o izručenju između Unije i SAD-a. U tom pak sporazumu nije donesena nijedna posebna odredba o zabrani dvostrukog kažnjavanja koja se primjenjuje na razini cijele Unije. U skladu s člankom 17. stavkom 1. Sporazuma o izručenju između Unije i SAD-a, u bilateralnim ugovorima o izručenju mogu se istaknuti drugi predviđeni razlozi za odbijanje ako u Sporazumu o izručenju između Unije i SAD-a u tom pogledu nije donesena nijedna odredba. Međutim, upravo Ugovor o

izručenju između Njemačke i SAD-a ne sadržava dodatne razloge za odbijanje, nego se njime, naprotiv, predviđa obveza izručenja.

- 32 Budući da se upravo u Sporazumu o izručenju između Unije i SAD-a ne predviđa nijedan način na koji se u skladu s člankom 50. Povelje u vezi s člankom 54. CISA-e poštuje zabrana dvostrukog kažnjavanja koja se primjenjuje na razini cijele Unije, u obrnutom se slučaju iz toga može zaključiti da i dalje treba poštovati sklopljeni bilateralni ugovor o izručenju, kao što je Ugovor o izručenju između Njemačke i SAD-a, kojim se propisuje samo poštovanje nacionalne zabrane dvostrukog kažnjavanja.
- 33 Sud koji je uputio zahtjev traži da Sud o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku u skladu s člankom 107. Poslovnika Suda jer je osobi HF trenutačno oduzeta sloboda (članak 267. četvrti stavak UFEU-a), a prethodno pitanje odnosi se na pitanja trećeg dijela UFEU-a.